स हस्ततलविन्यस्तो मुक्तमूलः क्षितेस्तलात्। रोतोर्निर्व्वर्त्तयामास काञ्चनाञ्जनराजतीः।
कानिचिच्छियिलानीव सञ्छिन्नार्द्धानि कानिचित्। गिरेर्मेघप्रवृष्टाणि तस्य शृङ्गानि चाभवन्।
गिरिणा कम्पमानेन कम्पितानाञ्च शाखिनां। पुष्पमुच्चावचं भूमौ व्यशीर्य्यत समन्ततः।
निःसृताः पृथुमूर्द्धानः स्वस्तिकार्द्धविभूषिताः। द्विजिह्वपतयः क्रुद्धाः खेचराः खे समन्ततः।
आर्त्तिं जग्मुः खगगणा वर्षेण च भयेन च। उत्पत्योत्पत्य गगणात् पुनः पेतुरवाङ्मुखाः। १८९६
रेसुश्चारोषिताः सिंहाः सजला इव तोयदाः। गर्गरा इव मथ्यन्तो नेदुः शार्द्दूलपुङ्गवाः।
विषमैश्च समीभूतैः समैश्चात्यन्तदुर्गमैः। व्यावृत्तदेहः स गिरिरन्य एवोपलक्ष्यते।
अतिवृष्टस्य तैर्म्मेघैस्तस्य रूपं बभूव ह। स्तम्भितस्येव रुद्रेण त्रिपुरस्य विहायसि।
बाहुदण्डेन कृष्णस्य विधृतं सुमहत्तदा। नीलाभ्रपटलच्छन्नं तद्गिरिच्छत्रमाबभौ।
स्नप्यमानो जलदैर्निमीलितगुहामुखः। बाह्वपधाने कृष्णस्य प्रसुप्त इव खे गिरिः। १८९०
निर्व्विहङ्गरुतैर्वृक्षैर्निर्मयूररुतैर्व्वनैः। निरालम्ब इवाभाति स गिरिः खचरैर्व्वृतः।
पर्य्यस्तैर्घूर्णमानैश्च प्रचलद्भिश्च सानुभिः। सज्वराणीव शैलस्य वनानि शिखराणि च।
उत्तमाङ्गगतास्तस्य मेघाः पवनवाहनाः। तर्य्यमाणा महेन्द्रेण तोयं मुमुचुरक्षयं।
स लम्बमानः कृष्णस्य भुजाग्रे सघनो गिरिः। चक्रारूढ इवाभाति देशो नृपतिपीडितः।
स मेघनिचयस्तस्थौ गिरिं तं परिवार्य्य ह। पुरं पुरस्कृत्य यथा स्फीतो जनपदो महान्। १८९५
निवेश्य तं करे शैलं तुलयित्वा च सस्मितं। प्रोवाच गोप्ता गोपानां प्रजापतिरिव स्थितः।
एतद्दैवैरसम्भाव्यं दिव्येन विधिना मया। कृतं गिरिगृहं गोपा निवातशरणं गवां।
क्षिप्रं विशन्तु यूथानि गवामिह हि शान्तये। निवातेषु च देशेषु निवसन्तु यथासुखं।
यथाश्रेष्ठं यथायूथं यथासारं यथासुखं। विभज्यतामयं देशः कृतं वर्षनिवारणं।
शैलोत्पाटनभूरेषा महती निर्म्मिता मया। त्रैलोक्यमप्युत्सहते रचितुं किं पुनर्व्रजं। १८९०
ततः किलकिलाशब्दो गवां हम्भारवैः सह। गोपानां तुमुलो जज्ञे मेघनादश्च वाह्यतः।
प्रविशन्ति ततो गावो गोपैर्यूथप्रकल्पिताः। तस्य शैलस्य विपुलं विमलं गह्वरोदरं।
कृष्णोऽपि मूले शैलस्य शैलस्तम्भ इवोच्छ्रितः। दधारैकेन हस्तेन शैलं प्रियमिवातिथिं।
ततो व्रजस्य भाण्डानि युक्तानि शकटानि च। विविशुर्वर्षभीतानि तद्गृहं गिरिनिर्म्मितं।
अतिदैवन्तु कृष्णस्य दृष्ट्वा तत् कर्म्म वज्रभृत्। मिथ्याप्रतिज्ञो जलदान् वारयामास वै विभुः। १८९५
सप्तरात्रे तु निर्वृत्ते भरण्यां विगतोत्सवे। जगाम संवृतो मेघैर्वृत्रहा स्वर्गमेव च।
निवृत्ते सप्तरात्रे तु तिष्ये स्कन्ने शतक्रतौ। गताभ्रे विमले व्योम्नि दिवसे दीप्तभास्करे।
गावस्तेनैव मार्गेण परिजग्मुर्गतश्रमाः। स्वञ्च स्थानं गतो घोषः प्रत्ययात् पुनरेव सः।
कृष्णोऽपि तं गिरिश्रेष्ठं स्वे स्थाने स्थावरात्मवान्। प्रीतो निवेशयामास ध्रुवाय वरदो विभुः।
इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्व्वणि गोवर्द्धनधारणे पञ्चसप्ततोऽध्यायः॥ ७५॥